

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.440/2021/5.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Horváth Balázs ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Tóth Péter Bence ügyvéd

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.808/2020/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 2.P.22.792/2020/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a ..., hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a ... köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes hírportálján 2020. augusztus 17-én „... szép felárral eladott egy szállodát, ... feljelentést tesz az ügylet miatt” megjelent cikkben (a továbbiakban: cikk) beszámolt arról, hogy ..., a ... (a továbbiakban: politikus) a hétfői budapesti sajtótájékoztatóján arról beszélt, hogy ismeretlen tettes ellen, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettének gyanúja miatt tesz feljelentést egy ... szállodaügylet miatt. A politikus szerint az ügylet során a miniszterelnök veje, ... 1,6 milliárdért megvette, majd 3,6 milliárdért eladta az ingatlant, miközben nem hajtott végre értéknövelő beruházást rajta. Az indokolatlan kétmilliárdos felárral a félkész hotelt a ... köthető vagyonkezelő, a ... Ingatlankezelő Alap vette meg tavaly márciusban (link), amely ezzel megkárosította saját cégét és részvényeseit. A cikk kitért arra is, hogy „Arról az ... számolt be júniusban, hogy az értékesítésnek köszönhetően milliárdos osztalékot tudott (link) ... kivenni a ...” (a továbbiakban: cég). A politikus szerint az utóbbi tíz évben autoriter államkapitalizmus épült ki Magyarországon, azaz nem csupán a kapitalizmus alapvető problémáit kell kezelni a 2022-es kormány- és rendszerváltás után, hanem le kell fejteni a gazdaságról az azzal összenőtt politikai szisztémát. Szerinte egy elnyomó hatalom, egy pártállami hatalom érdekeinek rendeli alá a gazdaság működését a jelenlegi rendszer, amely szinte eltüntette a tisztességes versenyt és a szabadpiaci működést.”. A felperes – a cikk rá vonatkozó állításai miatt kért - helyreigazító közlemény közzététele iránti kérelmét az alperes nem teljesítette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1)-(2) bekezdése, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1)-(2) bekezdése és a 496. § (1) bekezdése alapján kérte az alperes kötelezését helyreigazító közlemény közzétételére a következő valótlan tényállítások híresztelése miatt: A ..., ... 1,6 milliárd forintért megvett majd 3,6 milliárd forintért eladott egy ingatlant, miközben nem hajtott végre értéknövelő beruházást rajta, mivel a felperes nem vett 1,6 milliárdért ingatlant, amit később értéknövelő beruházás nélkül 3,6 milliárdért eladott; az indokolatlan 2 milliárdos felárral a vevő, egy befektetési alapkezelő megkárosította saját cégét és részvényeseit; az értékesítésnek köszönhetően a felperes milliárdos osztalékot tudott kivenni a cégből, a cikkben szereplő értékesítéshez kötődően ugyanis a felperes nem vett fel milliárdos osztalékot.

[3] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Állította, hogy a cikkben egy politikus 2020. augusztus 17-én tartott sajtótájékoztatójáról tudósított, pontosan idézte az ott elhangzottakat, ezért a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) alapján nem állnak fenn a helyreigazításra kötelezésének a feltételei. Állította, hogy a közhiteles cégnyilvántartás adatai igazolják a cikkben írt állításokat. Az értékesített hotel ugyanis a cég tulajdonában állt, amelynek a ... az egyedüli tagja, ennek pedig többségi részvényese a ..., amelyben a felperes minősített többséget biztosító befolyással rendelkezik. A ... 2019. évi beszámolójának kiegészítő melléklete szerint az egyedüli leányvállalata a cég, fő részvényese pedig a ... Álláspontja szerint ezekkel az adatokkal igazolta, hogy a felperes közvetlenül meghatározó többségi tulajdonosa a cégnek. A közvélemény ugyanis nem tulajdonít jelentőséget az olyan megkülönböztetésnek, hogy a cikkben írt ingatlan közvetlenül a felperes tulajdonában, vagy a tulajdonában álló és általa irányított „cégek” nevén van-e nyilvántartva. Az osztaléokra vonatkozó tényállítás is valós. A cég 2019. évi beszámolója szerint ugyanis az ingatlant 2018-ban körülbelül 2,3 milliárd értéken tartotta nyilván, amit közel 3,6 milliárd forintért értékesített, így az ügyletből hozzávetőleg 1,2 milliárd forint eredményt ért el és a 2019 üzleti évre 1.075.000 eFt osztalékot fizetett az egyedüli tulajdonosának, a A ... 2019. évi éves beszámolójához csatolt 2020. május 29-i jegyzőkönyv kivonata szerint 1.102.113 eFt osztalékot fizetett a

részvényeseinek, túlnyomó részben a többségi részvényes ... A ... 2019. évi beszámolójában a 2020. május 8-i közgyűlési határozat kivonata szerint a társaság 2,3 milliárd forint osztalékot fizetett részvényeseinek, amelynek legalább 75%-át a felperes kapta meg, így a cégháló legalsó szintjén lévő cég. ingatlanának értékesítéséből származó 1 milliárd forintot lényegesen meghaladó eredményt végső soron túlnyomó részben a felperes kapta meg.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a következő helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest: „A ..., ... 1,6 milliárd forintért megvette majd 3,6 milliárd forintért eladott egy ingatlant, miközben nem hajtott végre értéknövelő beruházást rajta (a továbbiakban: első közlés). A valóság ezzel szemben az, hogy ... nem vett 1,6 milliárdért ingatlant, amit később értéknövelő beruházás nélkül 3,6 milliárdért eladott. Az értékesítésnek köszönhetően milliárdos osztalékot tudott kivenni a cégből (a továbbiakban: második közlés). A valóság ezzel szemben az, hogy ... a cikkben szereplő értékesítéshez kötődően nem vett fel milliárdos osztalékot”.

[5] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes nem bizonyította, hogy a felperes adta el az ingatlant, illetve hogy az adásvételi szerződés alapján a cikkben írt mértékű osztalékot vett fel. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a sajtószervnek a sajtótájékoztatón elhangzottak esetén is fennáll a valótlan tények híresztelésének tilalmára vonatkozó kötelezettsége, ezért az Smtv. 12. § (1) bekezdése, a Pp. 495. § (1)-(2) bekezdése és a 496. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest helyreigazításra. Ezt meghaladóan a felperes keresetösségi jogának hiánya miatt elutasította a keresetet.

[6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

[7] Az Alkotmánybíróság 3145/2018. (V. 7.) határozatában összefoglalt szempontrendszer alapján megállapította, hogy az alperes egy ellenzéki párt közismert politikusa által tartott sajtótájékoztatóról tudósított, így a cikkben írt nyilvános közlés közügyben való megszólalásként értékelhető, az közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz. A cikkben sérelmezett állításokat közéleti szereplő tette, aki a sajtótájékoztatón bejelentette, hogy hűtlen kezelés miatt ismeretlen tettes ellen azért tesz feljelentést, mert tudomása szerint a felperes, a miniszterelnök veje kétmilliárdos felárral adott el egy szállodát, amely megvásárlásával a vevő – befektetési alapkezelő – megkárosította saját cégét és részvényeseit. A politikus a feltárt ügyletet tágabb szöveggörnyezetbe helyezte és azt is kifejtette, hogy álláspontja szerint a 2022-es kormány- és rendszerváltás után le kell fejteni a gazdaságról az azzal összefüggő politikai szisztémát, ami a politika és a gazdaság összefonódásának megszüntetését jelenti. A másodfokú bíróság megállapítása szerint, bár a felperes vezető politikus közeli hozzátartozója, önmagában azonban emiatt nem minősül közéleti szereplőnek. A híradással érintett körben viszont azért minősül közéleti szereplőnek, mert a képviselő a politikai és gazdasági élet összefonódásáról kifejtett bírálatának során ismert szereplőként hivatkozott a felperesre. A felperes által sérelmezett első és a második közlés is tényállításként minősül, ezért az alperes köteles azok valóságának bizonyítására.

[8] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az első közlésben az alperes az eladó személyének megjelölésével nem híresztelt valótlan tény. A közérdeklődést ugyanis nem befolyásolja a felperes vállalkozásainak közbeiktatásával vagy a felperes által személyesen megvalósított eladás, hírértéke az érintettségének, nem a kötelmi jogi értelemben vett jogosulti és kötelezetti pozíciónak van. Ezért önmagában amiatt, hogy a szerződésben eladóként nem a felperes szerepelt, nem állapítható meg a híresztelés valótlanága. A

34/2017. (XII. 11.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) rendelkező részének 1. pontjára hivatkozással azonban úgy foglalt állást, hogy az alperes eredményes védekezéséhez a szövegű tájékoztatáson kívül további követelmények együttes fennállását is bizonyítani kellett (volna). A cikk ugyanis bár tényszerűen tájékoztatott a sajtótájékoztatón elhangzottakról, azonban nem szerepelt benne az érintett (felperes) cáfolata, arra az alperes - a cikk megjelenése előtt - nem biztosított lehetőséget a felperesnek (a képviselőtől idézett mondatok és az ahhoz fűzött előzményi cikkben tett megállapításra vonatkozó megjegyzés tekintetében sem). A cikk új elemet is bevitt a politikus megszólalásának alapjául szolgáló, közérdekű ügyek vitájába: a szerződés nyilvánosságra hozatala és bűncselekménnyel összefüggésbe hozatala új hírként jelent meg, korábban nem volt nyomon követhető. Ennek pedig azért van jelentősége, mert a cáfolat lehetőségének biztosítása nélkül az Alkotmánybíróság által meghatározott teszt alapján az a következtetés vonható le, hogy az alperes a sajtót terhelő hiteles és kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget.

[9] A másodfokú bíróság megállapítása szerint az osztalékra vonatkozó (második) közlés nem hangzott el a sajtótájékoztatón. Azzal az alperes – további tényként – olyan adatokat közölt, amelyeknek a célja az volt, hogy a politikus bejelentésének indokoltságát alátámassza. Ezért ennek a közlésnek nincs az Alkotmánybíróság Abh.-ban foglaltak szerinti, a sajtó felelősségének elháríthatóságára vonatkozó védett jellege. A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes nem bizonyította a felperes által a hotel értékesítése miatt felvett osztalékkal kapcsolatos tényállítását. Annak mértékét egyetlen ügylet, a szálloda értékesítésének közvetlen következményeként állította be, holott az egyszerű számítással nem igazolható és a más sajtószervtől átvett hír valóságának alátámasztására alkalmas egyéb bizonyítékkal sem bizonyította. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy jelentősége van az ügyletből a felperest megillető osztalék összegének is, hiszen a linkelt cikk témája a felperesnek a vállalkozási szféra résztvevői között sem megszokott ütemű vagyongyarapodása. A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes a foglalkozása körében elvárható körütekintést e tekintetben sem tanúsította, az ilyen súlyú állításokat nem kellő objektivitással kezelte. Nem törekedett az Smtv. 4. § (3) bekezdésében foglalt tiszteletben tartására, a létező álláspontok bemutatására, mindemellett a felperes témával kapcsolatos nyilatkozatának sem biztosított teret, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte a sérelmezett tényállítások valótlán híresztelése miatt a helyreigazításra.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, a kereset teljes elutasítását és a felperes első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére kötelezését kérte. Megsértett jogszabályként a Ptk. 2:44. § (1) –(3) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését, a Pp. 495. § (1) –(2) bekezdését, az Smtv. 4.§-át, 10.§-át és a 12.§-át jelölte meg. Hivatkozott az Alaptörvény IX. cikk (2) és (6) bekezdésének és a PK 12.,13. és 14. számú állásfoglalások megsértésére is.

[11] Felülvizsgálati álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem az Alkotmánybíróság 3145/2018. (V. 7.) határozatban megadott szempontrendszer szerinti útmutatás és az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) e tárgykörben hozott ítéleteiben kifejtettek alapján ítélték meg a sajtótájékoztatásról szóló cikket, ezért a megjelölt jogszabályokat megsértve kötelezték helyreigazításra. Hivatkozott arra is, hogy bár a jogerősi ítélet indokolása szerint a cikk alapjául szolgáló sajtótájékoztatót közérdeklődésre számot tartó kérdésben közszereplő tartotta, azonban nem foglalt állást egyértelműen abban a kérdésben, hogy felperes a cikk szempontjából kivételes közszereplőnek minősül. Állította, hogy a közszereplői minőség fókuszában nem a betöltött státusz, hanem a véleményformáló

hatás lehetősége áll. A felperes saját bevallása szerint is - például a ... 2020. július 7. napján adott interjúban - az ingatlanpiac, a turizmus, mint a gazdaság egyik meghatározó szegmense terén rendelkezik a véleményformáló hatás elvi lehetőségével, ezért megfelel a közszereplői minőség kritériumainak. Ezért a felperesnek, mint kivételes közszereplőnek nagyobb a tűrési kötelezettsége. Az eljáró bíróságok a Pp. 279. § -át megsértve tévesen értékelték a csatolt bizonyítékokat és nem vették figyelembe, hogy a cikk közéleti kérdésről tudósít. A 14/2017. (VI. 30.) AB határozatra hivatkozással hangsúlyozta, hogy a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólnál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységének bírálatánál, felöleli az üzleti élet társadalmi felelősségvállalásának és az üzleti élet világában egyre sokasodó számban jelentkező közéleti kérdéseket (pl. környezetvédelmi, energiahatékonysági, munka-, és közlekedésbiztonsági kérdések). A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit.

[12] Állította, hogy a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy a sajtó a szólásszabadság intézménye, a szólás, a közlés, a vélemény szabad kinyilvánítását szolgálja, a védelme kettős meghatározottságú: a szubjektív alanyi jogi jelleg mellett a közösség oldaláról a demokratikus közvélemény megteremtését és fenntartását szolgálja. A szabad tájékoztatás, a társadalmi kérdések nyilvánosság elé tárása konfliktusba kerülhet más jogokkal, különösen a magánszféra és az emberi méltóság védelméhez való joggal. A szólás- és sajtószabadság abszolút határát azonban kizárólag az emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusát érintő, azaz az emberi mivolt legbensőbb lényegét sértő közlések jelenthetik. (7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [56]-[63])

[13] Hivatkozott arra is, hogy a PK. 12. számú állásfoglalás alapján a cikket a maga egészében, a teljes tartalma alapján kell vizsgálni, amely újságírói beszámoló egy közéleti eseményről, egy politikus által tartott sajtótájékoztatóról. A felperest, illetve a hozzá köthető gazdasági társaságokat érintő és kifogásolt közlések nem a sajtószerv - újságíró - közlései, állításai, hanem a nyilvános sajtótájékoztatón egy politikus által elmondott közlések, amelyet az újságíró megismételt, arról tájékoztatta a közvéleményt, azt közvetítette a társadalom tagjai felé. Fentiek figyelembevételével a felperes a nyilvános közéleti rendezvényen személyével kapcsolatban elmondott, adott esetben negatív kritikát is tartalmazó kijelentések miatt helyreigazítást nem kérhet a rendezvényről beszámoló sajtószervtől. Az ugyanis, hogy ez tájékoztatás és újságírói értéktétel az olvasókban esetlegesen ellenszenvet vált ki a felperessel szemben, nem ad alapot a sajtó-helyreigazításra. Felperesnek, mint közszereplőnek a kritikát, bírálatot, negatív véleménynyilvánítást is el kell tűrnie, a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat vele szemben megszorítóan kell értelmezni.

[14] Kiemelte, hogy a sajtótájékoztató elhangzottakról történő tájékoztatás miatt nem kellett vizsgálni a kifogásolt közlések tényállítás vagy értéktétel jellegét. Enek ellenére bizonyította, hogy a sérelmezett közlések, mint tényállítások nem valótlanok, a kisebb pontatlanságok pedig nem szolgálhatnak helyreigazítás alapjául.

[15] A felperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes felszámított perköltsége megfizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a cikkben az alperes valótlan tényeket híresztelt és kötelezték helyreigazításra. Hivatkozott arra is, hogy a Kúria már a Pfv.IV.20.335/2018/6. számú határozatában megállapította, hogy nem minősül közszereplőnek, a fokozott tűrési kötelezettsége kimerül abban, hogy közérdeklődésre számot tartó témában a nyilvánosság előtt kérdéseket intézzenek hozzá.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem érintette a jogerős ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezését. Ezért a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdésében meghatározott korlátozás miatt a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem korlátai között bírálta felül.

[17] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[18] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának érdemben azt kellett megítélnie, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat megsértve kötelezte-e az alperest valótlan tényállítások híresztelése miatt helyreigazító közlemény közzétételére.

[19] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[20] Helytállóan hivatkozott arra az alperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy az Alaptörvény IX. cikk (2) – (3) bekezdése és az Smtv. 4. § és 10. §-a alapján a sajtó a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, ehhez kapcsolódóan joga van a megfelelő tájékoztatás biztosítására. A sajtónak ez a joga azonban nem érvényesül korlátlanul. Az Smtv. 12. §-a ugyanis a tájékoztatás tekintetében olyan „kereteket” határoz, amelyek betartása az érintett sajtószerv kötelessége. Ezek megsértését a bíróságoknak a 317/2020. (VI.19.) AB határozatban adott iránymutatás {Indokolás [80]}, a PK 12. és a PK 14. számú állásfoglalások alapján kell megítélnie. Minden sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, azokat nem a formális megjelenésük, hanem a valós tartalmuk alapján kell „minősíteni”. Emellett figyelemmel kell lenni a közlemény belső összefüggéseire is, és a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

[21] A Kúria megállapítása szerint a másodfokú bíróság a 3145/2018 (V.7.) AB határozatban meghatározott szempontrendszer {Indokolás [43]- [49]} alapján helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a sérelmezett közlések megítélése körében abból kell kiindulni, hogy a cikkről tudósító sajtótájékoztatót közszereplő tartotta részben közérdeklődésre is számot tartó kérdésben, illetve, hogy a cikkben megjelölt hotel értékesítésének és az ahhoz kapcsolt osztaléknak nincs közpénzzel kapcsolatos érintettsége, így a közszférával összekapcsolható eleme. A felperes személye ugyanis önmagában ezt a kapcsolatot sem közvetlenül, sem közvetve nem teremti meg. A Kúria nem értett egyet a jogerős ítéletnek azzal a megállapításával, hogy a felperes a híradással érintett körben azért minősül közéleti szereplőnek, mert a politikus a politikai és gazdasági élet összefonódásáról kifejtett bírálata során ismert szereplőként hivatkozott a felperesre.

[22] A Kúria a felperes közszereplői „minősége” megítélése körében nem kíván eltérni attól a korábbi gyakorlatától, hogy a felperes ugyan nem minősül közszereplőnek, személye azonban a miniszterelnök közeli hozzátartozójaként a gazdasági életben való részvétele, vagyonosodása, a közpénzt és közbesszerzést érdeklő ügyek kapcsán közérdeklődésre tarthat számot, ezért a felperes tűrési kötelezettségének határai – a közszereplőkhöz hasonló mértékben – az ilyen ügyekben tágabbak. Fokozott tűrési kötelezettsége azonban kimerül abban, hogy az őt érintő, közérdeklődésre számot tartó témákban a nyilvánosság előtt kérdéseket intézhetnek hozzá (Pfv. IV. 20.335/2018/6., Pfv. IV. 20.067/2018/6.). A Kúria megállapítása szerint a felperes – a cikkben írt adásvétel és osztalék-kifizetés közpénzzel kapcsolatos érintettségének hiánya miatt - a sérelmezett első és második közlés tekintetében sem minősül közéleti szereplőnek. Ettől függetlenül az alperes által jogszabálysértésként megjelölt, a közéleti szereplők személyiségi jogának védelmére vonatkozó Ptk. 2:44. §-ának a megsértése a sajtó-helyreigazítás iránt indult perben nem merülhet fel, ennek értelmezése körében hivatkozott joggyakorlat az alperes felülvizsgálati álláspontjával szemben, nem alkalmazható.

[23] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében azt nem vitatta, hogy az első és második közlés is tényállításnak minősül, illetve, hogy ezek valóságának bizonyítása őt terhelte. E vonatkozásban csupán a bizonyítékok értékelése körében a Pp. 279. §-ának a megsértését állította.

[24] A másodfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége körében a per egyéb adatainak az egybevetése és összességében való értékelése alapján megfelelően értékelte és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a sérelmezett közlések miatt fennállnak a sajtó-helyreigazítás feltételei. A felperesről a cikk egyik közlés vonatkozásában sem közszereplőként tudósított, ezért a sérelmezett közlések vonatkozásában nem terheli fokozott türeési kötelezettség. A másodfokú bíróság azt is helytállóan értékelte, hogy a cikkben azért nem szerepelt az érintett (felperes) cáfolata, mert arra az alperes nem biztosított lehetőséget (sem a politikustól idézett mondatok, sem az ahhoz fűzött előzményi cikkben tett megállapításra vonatkozó megjegyzés és az osztalék tekintetében sem). A cikk új elemet is tartalmazott, a szerződés nyilvánosságra hozatala és bűncselekménnyel összefüggésbe hozása ugyanis a rendelkezésre álló adatok szerint új hírként jelent meg, korábban nem volt nyomon követhető, ahogyan az osztalékkal kapcsolatos adatokat sem tartalmazta a sajtótájékoztató. Azzal az alperes egészítette ki a sajtótájékoztatón elhangzottakat.

[25] A bizonyítékok mérlegelése körében azt is figyelembe kellett venni, hogy az alperes nem élőben tudósított a sajtótájékoztatóról. Ennek azért van jelentősége, mert az Alkotmánybíróság által az Abh-ban e vonatkozásban meghatározottak miatt az alperesnek a hiteles tájékoztatáshoz kötelessége lett volna a felperes számára még a sajtócikk megjelenését megelőzően a cáfolatra lehetőséget biztosítani. Az Abh. szerint ugyanis a sajtó tevékenységét akkor nem lehet híresztelésként értékelni, ha a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósít, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelöli és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosít (vagy a válaszadás lehetőségét felkínálja) {Indokolás [50]}. A Kúria ezt a „mércezt” szem előtt tartva nem kíván eltérni attól a gyakorlatától, hogy a sajtószerv a politikai párt sajtótájékoztatójáról történő tudósítás esetében akkor mentesül az elhangzott közlések miatti helyreigazítás kötelezettsége alól, ha a tudósítás a forrás pontos megjelölésével, valósághűen adja vissza az elhangzottakat, továbbá teret adnak az ellentétes álláspontnak is (Kúria Pfv.IV.22.224/2016/3.). A felülvizsgálati kérelem a második közlésre, az osztalék kifizetésére vonatkozóan érvelést nem tartalmaz, ezért e tekintetben a Kúria a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát nem vizsgálta.

[26] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgált jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[27] 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4.§, 10.§, 12. § (1) és (2) bekezdése,

[28] 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1)-(2) bekezdése, 496. § (1) bekezdése

Záró rész

[29] A Kúria a Pp. 499. § (1) bekezdése és a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperes helyett szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt a felperes által felszámított felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapított meg.

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, és a felülvizsgálati ügyérték alapján megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes kiadója a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

[31] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. június 23.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány

hitelül:

S.K.

bírósági ügyintéző